

2008. szeptember 2., kedd

A gépjármű-felelősségbiztosítással kapcsolatos egyes kérdések

P6_TA(2008)0386

Az Európai Parlament 2008. szeptember 2-i állásfoglalása a gépjármű-felelősségbiztosítással kapcsolatos egyes kérdésekről (2007/2258(INI))

(2009/C 295 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A gépjármű-felelősségbiztosítással kapcsolatos egyes kérdések” című bizottsági jelentésre (COM(2007)0207) (a „bizottsági jelentés”),
- tekintettel a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 2000. május 16-i 2000/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (negyedik gépjármű-biztosítási irányelv) ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A6-0249/2008),
- A. mivel az Európai Unióban a személyek szabad mozgása következtében, különösen a bővítés legutóbbi két fordulójával és a schengeni csoport ennek megfelelő kiterjesztésével összefüggésben gyorsan emelkedik a nemzeti határokon üzleti vagy magáncélból átutazó személyek és járművek száma;
- B. mivel a baleseti károsultak védelmének prioritása a gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó egyértelmű, pontos és hatékony EU-s szintű jogszabályokat igényel;
- C. mivel a negyedik gépjármű-biztosítási irányelv felszólította a Bizottságot, hogy számoljon be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az indoklással ellátott ajánlati/válaszeljárás tekintetében bevezetett nemzeti büntetőintézkedések végrehajtásáról és hatékonyságáról, valamint ezek egyenértékűségéről, és hogy szükség esetén nyújtson be javaslatokat;
- D. mivel a bizottsági jelentés megvizsgálja a nemzeti büntetőintézkedéseket, a kárrendezési megbízottak rendszerének hatékonyságát és az önkéntes jogvédelmi biztosítás jelenlegi hozzáférhetőségét, amelyre a közúti balesetek potenciális károsultjai kiegészítésként előfizethetnek;
- E. mivel a negyedik gépjármű-biztosítási irányelv 4. cikkének (6) bekezdése szabályozza az indoklással ellátott ajánlati eljárást, amelynek értelmében a külföldön bekövetkezett gépjármű-balesetek károsultjainak joga van ahhoz, hogy a biztosítónak a károsult lakóhelye szerinti országában kinevezett kárrendezési megbízottjához fordulhassanak kártérítésért;
- F. mivel a károsultaknak három hónapon belül indoklással ellátott választ kell kapniuk a biztosítótól, máskülönben szankciókat helyeznek kilátásba;
- G. mivel még mindig szükséges e rendelkezés működésének pontosítása;
- H. mivel a Bizottságnak az európai uniós politikák végrehajtásakor teljes mértékben figyelembe kell vennie a bővítést, különösen a gépjármű-felelősségbiztosítás viszonylag magas költségét az új tagállamokban;
- I. mivel a tagállamokban az indoklással ellátott ajánlati/válaszeljárás tekintetében különböző büntetőintézkedéseket vezettek be;

⁽¹⁾ HL L 181., 2000.7.20., 65. o.

2008. szeptember 2., kedd

- J. mivel a nemzeti hatóságokkal, többek között az új tagállamokban is folytatott konzultációk megerősítették, hogy a jelenlegi büntetőintézkedések – ahol léteznek ilyenek – megfelelőek, és végrehajtásuk EU-szerte hatékony;
- K. mivel azonban egyes tagállamok nem írnak elő konkrét szankciókat, és kizárólag arra hagyatkoznak, hogy a biztosító köteles törvényes késedelmi kamatot fizetni a kártérítés összege után, ha három hónapon belül nem születik meg az indokolással ellátott ajánlat/válasz;
- L. mivel a kárrendezési megbízottak rendszere a tagállamok többségében viszonylag jól ismert;
- M. mivel a Bizottság által folytatott konzultáció a polgárok kárrendezési megbízottak rendszerével kapcsolatos tájékozottságának értékelése érdekében kizárólag a tagállamokra és a biztosítási ágazatra terjedt ki, a polgárok és a fogyasztói szervezetek, azaz a fenti rendszer megfelelő működésének biztosításában leginkább érdekelt felek megfelelő bevonásának megoldása nélkül;
- N. mivel a gépjármű-balesetek károsultjai által viselt jogi költségeket fedező jogvédelmi biztosítás a legtöbb tagállamban rendelkezésre áll; mivel az összes ügy több mint 90 %-át bíróságon kívül rendezik, és sok tagállamban visszatérítik a jogi költségeket; mivel ezen túlmenően a jogvédelmi biztosítók már sok éve a határt átlépő esetek valamennyi típusára fedezetet nyújtanak, és következőképpen létrehozták a külföldi kárigények kezelésére és a gyors rendezés megkönnyítésére szolgáló saját részlegeiket;
- O. mivel továbbra is nyitott az a kérdés, hogy ezekre az indokolt jogi költségekre valamennyi tagállamban fedezetet kellene-e nyújtania a gépjármű-felelősségbiztosításnak;
- P. mivel azonban a valamennyi tagállamban felmerülő indokolt jogi költségek gépjármű-felelősségbiztosítás révén történő fedezése elősegíti az európai fogyasztók jobb védelmét és bizalmuk növelését;
- Q. mivel az új tagállamokban a biztosítási piac folyamatosan fejlődik; mivel azonban e tagállamok közül sokban a jogvédelmi biztosítás viszonylag új termék, amely népszerűsítésre szorul, mivel a jogvédelmi biztosítással kapcsolatosan a lakosság tájékozottsága viszonylag gyenge;
- R. mivel a jogi költségek kötelező fedezete minden bizonnyal növelné a fogyasztók bizalmát a gépjármű-felelősségbiztosítás iránt, különösen azokban az esetekben, amikor jogorvoslatért folyamodnak, mint-hogy a fogyasztók sok új tagállamban bizalmatlanok a magas ügyvédi díjakkal szemben, amelyeket a kötelező biztosítás fedezne;
- S. mivel a kötelező jogvédelmi biztosítás további és összetettebb munkaterhet jelentene a bírói kar számára, és lehetséges, hogy ennek megfelelő késedelmeket okozna a viták rendezésében, és növelné a megalapozatlan kárigények százalékarányát;
- T. mivel a gépjármű-felelősségbiztosítás és a jogvédelmi biztosítás különböző célt szolgál és más-más feladatot lát el, azaz míg a gépjármű-felelősségbiztosítás a közúti közlekedési baleset után a fogyasztókkal szemben támasztott kárigények költségének fedezését biztosítja, addig a jogvédelmi biztosítás a közúti közlekedési balesetet követően a harmadik féllel szembeni kárigény érvényesítésének jogi költségeit fedezi;
- U. mivel a nemzeti hatóságok, a biztosítási ágazat és a fogyasztóvédelmi szervezetek lakossági kampányai fontosak a nemzeti piacok fejlődéséhez;
1. üdvözlö a bizottsági jelentést, és felhívja a figyelmet annak fontosságára, hogy e terület európai uniós politikájának kialakítása során valamennyi érdekelt felet – különösen a fogyasztókat – teljes mértékben és hatékonyan bevonják a konzultációs folyamatba;
 2. ezért szorgalmazza különösen a károsultakat képviselő fogyasztóvédelmi szervezetek módszeres bevonását a tagállamokban fennálló rendszerek hatékonyságának értékelését célzó folyamatába;
 3. üdvözlö a jogalkotási intézkedéseknek ezt az utólagos értékelését, amelynek célja annak biztosítása, hogy a szabályok a szándékoknak megfelelően működnek, és hogy felhívja a figyelmet az esetleges, előre nem látott helytelen alkalmazásokra;

2008. szeptember 2., kedd

4. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy növeljék a fogyasztók bizalmát a gépjármű-felelősségbiztosítási kötvények iránt az EU-n belüli határt átlépő, gépjárművel történő utazás tekintetében, különösen a régi tagállamokból az új tagállamokban található célpontokhoz utazó autósok esetében és fordítva;
5. úgy véli, hogy a fogyasztót védő jogi és piaci indíttatású jelenlegi megoldások népszerűsítése erősíti a fogyasztók gépjármű-felelősségbiztosítás iránti bizalmát;
6. úgy gondolja, hogy az indoklással ellátott ajánlati/válaszeljárásról és a károsultak által viselt jogi költségekről szóló új európai uniós jogszabályokkal kapcsolatban a tagállamok is felelősek nemzeti biztosítási rendszereik megfelelő működéséért;
7. felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is szorosan kövesse nyomon a piaci mechanizmusok hatékony működését, és erről rendszeresen számoljon be a Parlamentnek;
8. úgy véli, hogy annak pusztán előírása, hogy a biztosító késedelem esetén törvényes késedelemi kamatot fizessen, nem büntető eszköz, a Bizottságnak ezért e tekintetben nagyobb ellenőrzést kell gyakorolnia, és megfelelő intézkedéseket kell tennie annak biztosítására, hogy a piacok minden tagállamban zökkenőmentesen működjenek és a fogyasztók hatékony védelemben részesüljenek;
9. hangsúlyozza, hogy a fennálló végrehajtási rendszerekre vonatkozó pontos adatok folyamatos szolgáltatásának szavatolása érdekében erősíteni kell a Bizottság, a nemzeti hatóságok, a biztosítási ágazat és a fogyasztók közötti munkakapcsolatokat;
10. a szankciókra vonatkozó általánosan elfogadott európai uniós megközelítéssel összhangban úgy véli, hogy a szubszidiaritás elvét kell alkalmazni, és nincs szükség a nemzeti büntetőintézkedések harmonizálására;
11. úgy véli, hogy a nemzeti szabályozási szervek helyzetüknél fogva alkalmasabbak arra, hogy garantálják nemzeti piacokon a fogyasztóvédelem lehető legmagasabb szintjét;
12. ezért az indoklással ellátott ajánlati/válaszeljárásra hivatkozva azt ajánlja, hogy a tagállamok hatáskörébe utalják a szankciók kivetését és annak megválasztását, hogy mely típusú és szintű rendelkezések célszerűek;
13. felkéri a tagállamokat, hogy a kártérítési kérelemre adandó, indokolással ellátott válasz vagy indoklással ellátott kártérítési ajánlat benyújtáskor a három hónapos határidő tiszteletben tartásának elmulasztása esetén biztosítsák a kivetett szankciók hatékonyságát;
14. úgy véli, hogy a szankciók kiszabását megelőzően figyelmesen meg kell vizsgálni a biztosítótársaságok részéről tapasztalható nem teljesítés okait, különös tekintettel a társaságoktól független tényezőkre; reméli, hogy a Bizottság továbbra is figyelemmel kíséri a nemzeti piacokat, segítséget nyújtva azon nemzeti hatóságoknak, amelyek erre felkérnek;
15. ismételten hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a lakossági kampányokkal való népszerűsítés és egyéb megfelelő eszközök segítségével növeljék a polgárok bizalmát a kárrendezési megbízotti rendszer működése iránt;
16. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az ismertséget javító megfelelő intézkedésekkel és a biztosítási információs központok felhasználásával növeljék a fogyasztók bizalmát, például írják elő a biztosítók számára, hogy a szóban forgó tagállamban található nemzeti információs központ elérhetőségeit szerepeltessék a szerződéses tájékoztató csomagjukban;
17. felszólítja továbbá a tagállamokat, hogy kötelezzék a biztosítókat, hogy a szerződéskötést megelőző tájékoztatócsomag részeként nyújtsanak átfogó tájékoztatást a fogyasztóknak arról, hogy hogyan működik a kárrendezési megbízotti rendszer, és milyen hasznokat és előnyöket jelent a biztosított fél számára;
18. sürgeti a Bizottságot, hogy folytassa a rendszer működésének nyomon követését és – amennyiben szükséges vagy amennyiben a nemzeti hatóságok segítséget kérnek – folytasson koordinációt és nyújtson segítséget;

2008. szeptember 2., kedd

19. úgy véli továbbá a gépjármű-felelősségbiztosítással kapcsolatban, hogy a kötelező jogvédelmi fedezet egyértelműen eltántorítana attól, hogy bíróságon kívüli egyezségekhez folyamodjanak, potenciálisan növelné a bírósági eljárások számát és ezért a bírói kar munkaterhének indokolatlan növekedéséhez vezetne, és a meglévő és kialakulóban lévő önkéntes jogvédelmi biztosítási piac működésének destabilizálásával fenyegetne;
20. ezért összességében úgy véli, hogy a gépjármű-felelősségbiztosításban a kötelező jogvédelmi fedezet rendszerének bevezetésével járó negatív hatások túlsúlyban lennének a potenciális előnyökkel szemben;
21. sürgeti a Bizottságot, hogy a tagállamokkal partnerségben tegye meg a jogvédelmi biztosítással és egyéb biztosítási termékekkel kapcsolatos tudatosság felkeltéséhez szükséges további lépéseket, különösen az új tagállamokban a fogyasztók arra irányuló tájékoztatására összpontosítva, hogy az ilyen vagy egyéb típusú biztosítási fedezet felkínálása és birtoklása milyen előnyökkel jár;
22. ezzel összefüggésben a más tagállamokból származó bevált gyakorlatok végrehajtása szempontjából kulcsfontosságúnak tartja a nemzeti szabályozó hatóságok szerepét;
23. felszólítja ezért a Bizottságot, hogy elsősorban azzal erősítse a fogyasztóvédelmet, hogy sürgeti a tagállamokat nemzeti szabályozó hatóságaik és nemzeti biztosítótársaságaik ösztönzésére, hogy növeljék az önkéntes jogvédelmi biztosítás hozzáférhetőségével kapcsolatos tájékozottságot;
24. úgy véli, hogy a gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó szerződéskötést megelőző tájékoztatás magában foglalhatná a jogvédelmi fedezet megkötésének lehetőségével kapcsolatos információkat;
25. felszólítja a tagállamokat, hogy sürgessék a nemzeti szabályozó szerveket és közvetítőket, hogy tájékoztassák ügyfeleiket lehetséges kockázatokról és a számukra esetlegesen előnyös kiegészítő önkéntes biztosításokról, például a jogvédelmi biztosításról, a segítségnyújtási fedezetről és a lopás elleni biztosításról;
26. felszólítja azokat a tagállamokat, amelyek nem rendelkeznek bevett alternatív vitarendezési eljárásokkal a kárigények rendezésére, hogy a más tagállamokból származó bevált gyakorlat alapján vegyék fontolóra az ilyen rendszerek bevezetését;
27. kéri, hogy a Bizottság ne ítélje meg előre a Róma II. rendelet⁽¹⁾ elfogadása alapján a különböző személyi sérüléssel járó károkra vonatkozóan megrendelt tanulmányok eredményeit, amely tanulmányok biztosításalapú megoldást és ennek következtében a negyedik gépjármű-felelősségbiztosítási irányelv módosítását is javasolhatják;
28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

(¹) A szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (Róma II.) (HL L 199., 2007. 7. 31., 40. o.).

Az adócsalás elleni küzdelem fokozására irányuló koordinált stratégia

P6_TA(2008)0387

Az Európai Parlament 2008. szeptember 2-i állásfoglalása az adócsalás elleni küzdelem fokozására irányuló koordinált stratégiáról (2008/2033(INI))

(2009/C 295 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az adócsalás elleni küzdelem fokozására irányuló koordinált stratégia kialakításának szükségességéről szóló 2006. május 31-i közleményére (COM(2006)0254),
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Unión belül az adócsalás elleni stratégia kialakításának néhány kulcseleméről szóló 2007. november 23-i közleményére (COM(2007)0758),